

Bilag.

Det af folketinget i henhold til grundlovens § 71, stk. 7, nedsatte tilsyn har stillet følgende spørgsmål til finansministeren:

Vedrørende registrering af statsansat personale.

Det er over for tilsynet blevet oplyst, at de nugældende regler om registrering af hel- og deltidsansat personale bevirker en forringelse af bl. a. statshospitalernes personalekapacitet.

Det anføres nærmere, at det ikke er muligt at dele en normeret heltidsstilling i to halvtidsstillinger, idet også halvtidsansatte beregnes som ansat på heltid.

Tilsynet udbeder sig i denne anledning ministerens kommentar til den skitserede ordning samt oplysning om, hvorvidt der påtænkes ændringer heri.

Spørgsmålet kan besvares som følger:

Det har gennem de senere år været tilstræbt at dæmpe op for den stærke stigning i statens personale. I den forbindelse har man dels skærpet stillingskontrollen, dels indført de såkaldte personalelofter, der angiver maksimum for, hvor mange nye stillinger ministerierne kan søge.

For at disse foranstaltninger skal blive effektive, har man måttet skærpe kontrollen med den arbejdskraft, der anvendes af de enkelte ministerier. Midlet hertil er de personaleoversigter, der opføres i anmærkningerne til de årlige finanslovsforslag. Disse oversigter, der første gang indførtes i finansåret 1965-66, var fra begyndelsen uundgåeligt behæftet med fejl; det voldte navnlig vanskeligheder at få en præcis registrering af arbejdsindsatsen for den del af personalet, der arbejder på deltid.

Man har derfor valgt den fremgangsmåde, at man ikke i personaleoversigterne optager stillinger til det personale, hvis arbejdstid udgør mindre end 50 pct. af normal arbejdstid. Omvendt regnes imidlertid de ansatte, der arbejder mere end 50 pct. af normal arbejdstid, som fuldt beskæftigede. Da man

i 1969-70 indførte dette system, accepterede man, at der i den udstrækning, hvor stillingerne hidtil havde været udfyldt med to eller flere deltidsbeskæftigede, oprettedes stillinger til antallet af beskæftigede med en arbejdstid på 50 pct. og derover. Der skabtes derved en øjeblikkelig mulighed for udvidelse af personalet, og dette kom i hvert fald i nogen udstrækning også sygehusområdet til gode.

Finansministeriet er opmærksom på, at ordningen i en situation, hvor man holder igen med personaleudvidelser, kan indebære, at en styrelse til udfyldelse af en stilling vil foretrække den person, der kan have fuld arbejdstid fremfor den, der kun ønsker for eksempel $\frac{2}{3}$ beskæftigelse. Heroverfor må på den anden side fremhæves, at styrelserne står frit over for at kunne antage personale med under 50 pct. arbejdstid, for så vidt som de nødvendige bevillinger er til rådighed.

Det kan tilføjes, at statshospitalerne allerede i 1971 over for finansministeriet har givet udtryk for, at den i stillingskontrollen indbyggede definition på heltidsansatte er uheldig for statshospitalernes administration, og at reglen hindrede rekruttering af den tilgængelige arbejdskraft. Det viste sig imidlertid, at direktoratets problem ikke var spørgsmålet om definition af begrebet „heltidsansatte“, idet man havde et betydeligt antal (over 600) ubesatte stillinger i sygeplejegruppen, direktoratets vanskeligheder skyldtes derimod, at alle eksisterende stillinger var blevet fordelt mellem hospitalerne, således at man ingen reserve havde at disponere over i direktoratet. Endvidere havde man ikke hidtil udnyttet de eksisterende muligheder for ansættelse af personale med mindre end 50 pct. arbejdstid. Det skal i denne forbindelse fremhæves, at forholdene ikke stiller sig væsentligt anderledes i dag. Det kan således oplyses, at der fortsat er ca. 300 ledige stillinger inden for gruppen plejepersonale.